

Július 30. Abdon és Szennen

Abdon – Szennen ókeresztény vértanúk: előkelő perzsa ifjak, akik hadifogolyként kerültek Rómába. Itt a keresztények kiváltották őket. Tértítettek Spanyolországban, majd Diocletianus idejében (304) vértanúhalált szenvedtek.

Tiszteletük főleg a középkorban Francia- és Spanyolországban virágzott. Oltalmukat jégeső, saskajárás ellen kérték. Ez a nyár természeti csapásait elhárító patronátus nyilván kalendáriumi helyükkel függ össze.

Abdont és Szerment már a magyar középkorban is számontartották. Ünnepük liturgikus kalendáriumainkban benne van. Tiszteletüknek bizonyosága a gömöri *Almágy* (Gemersky Jablonec) magyar falu máig élő patrocíniuma (1332). Éppen erről a tájról,

Rozsnyó

vidékéről jegyezték föl, hogy Abdon és Szennen napjára virradóra, napkelte előtt ezt kell írni a ház, kamra, istálló, pince szemöldökfájának belső oldalára: Abdon mindenféle csúszómászó állatok! A másik Abdon-napig mindenféle „csintalan” állat és féreg kipusztul a ház tájáról.

Hajdanában

Gyöngyöspata

asszonyai is számontartották, homályosan még emlékeznek rá. Az

udvarhelyi

és

csíki

székelyek úgy vélik, ha a fát Abdon és Szennen napján megkongatják, akkor kialszik, kipusztul.

A német és nyomában az eddigi magyar kutatás a nap népi hiedelemvilágát német *abtun* „letenni, abbahagyni, végetvetni” igével hozza a hasonló hangzás alapján kapcsolatba. Ezt Almágnál a szomszédos középkori német települések még magyaráznák, bár megfelelő környező szász párhuzamokat nem ismerünk. A székely adat azonban talán középkori liturgikus hagyaték. Nyomatékosan kell tehát utalnunk a latin országokban kialakult patronátusoknak német közvetítés nélkül, esetleg vallon telepítésekből eredő átvételére.

Forrás: [Benedek Csaba: Szent István és a székelyek, Budapest, 1977. 120.](#)

Július 30. Abdon és Szennen

Írta: Benedek Csaba

2012. július 30. hétfő, 10:45 - Módosítás: 2020. április 06. hétfő, 12:49
